

NOTICIA RI

anys que està a la casa; cap a les seves velleses no crec que faci això... i no hi ha pas ningú més...

—I si hagués estat el Morrut? Tu ja saps que l'altre dia, a can Orlau i a can Xic els van robar les gallines, i n'hi ha que diuen que al caient de la tarda el van veure tombar per aquests galliners.

—Però com voleu que si hagi ficat a casa, s'hi l'hauriem vist.

—No en facis cas, Sebastià, mira que aquest homenet sembla una fura, que es fica per tot arreu...

—Així se li tornin escorpins, i mal llamp l'aplani si ha estat ell.—En Sebastià no sabia el que li passava, enguany que l'engreixada dels tocinos els havia anat tan bé, i que el vi l'havia venut a bon preu, i havent recollit alguns estalvis pensava anar a comprar una egua, ara es trobava que li havien pres tot. Ja era ben desconsolador, ja!

L'Andreu no es va poder aguantar més amb aquella gent que el creien lladre, i no podent dominar-se va marxar. Ja feia vuit anys que era a la casa; d'ençà que la seva mare se li va morir, de molt menut que també havia quedat orfe de pare, el senyor rector, en veure que quedava sense ningú va dir als massovers del mas del Lladoner si el volien recollir, i allí es va quedar. I ara, amb el farcelllet de roba a la mà, marxava camí de les figueres enllà; va mirar per darrer cop aquella casa... aquelles finestres roges de clavells i violers... aquells camps plens de roselles, on hi anava a treballar tots els dies... Ja només es veien els finestrals de les golfes... aquelles finestres on ell cada matí, quan es llevava, mirava si faria bon dia... aquells pallers... amb el cor adolorit anava avençant enllà. On anava? Ni ell ho sabia; caminant, caminant, va arribar a la font de l'eura; no tenint més esma per caminar es va deixar caure en un d'aquells pedrissos catifaes de verdor... i allí, sols tenint per companyia aquelles corpulentes albes, va trencar en amarg plor... sols s'oïa l'infelç com sanglotava, el dring de la font... uns rossinyols i pinçants saltironan pels brancatges de l'arbreda, i amb els seus cants, apar que volguessin portar consol a l'infant adolorit... Va restar un llarg temps sense tenir esma del que passava entorn seu; això va ésser el que no li va fer adonar-se que en Sebastià l'espia. El masover del mas del Lladoner, malfant-se del vaillet, en veure que marxava sense dir res a ningú, va anar seguint-lo, i ara estava darrera d'un rebroll;—si me'ls ha pres ara els contarà—va pensar en Sebastià tal vegada;—ara que es creu sol els mirarà...—L'Andreu, després de llarga estona, es va deixondir, tenia les galtes roges i els ulls tots fonsos i moradencs... va mirar a l'entorn seu com si fos inconscient a tot el que li havia passat, després d'un breu moment va tornar a la realitat... es va aixecar, va pendre pel corriol de la solana amunt, i, caminant, no massa segur dels seus passos, va fer via vers l'ermita de la Verge del Cimalt; en Sebastià, que no havia perdut cap geste del seu

† Ventura MASSIP

(Continuarà)

CRÒNICA

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTÍCIES I ANUNCIS

Redacció, Administració i Impremta

GRAFICS JOSEPH :: TELÈFON 101

Preus de subscripció:

Granollers, al mes. 2'00 ptes.
 Fòra de Granollers, trimestre. 7'50 "

PER L'AMPLIACIÓ DE L'AMNISTIA

El Comitè redactor i difusor del manifest fement recorda que dissabte es clou el termini d'admissió de signatures. Cal, doncs, que aquelles que encara no hagin signat s'apressin a fer-ho.

SEGUEIX LA LLISTA DE SIGNATURES

Jacinta Mayol de Joseph, Teresina Oliveras de Joseph, Maria Botey, Carme Parellada, Maria Carrera, Francesca Bellet, Maria Bellet, Teresa Demestre de Estabannell, Maria Vilà Jaca, Angela Pujol Vidal, Francesca Riera Vda. de Tura, Rosa Riera Vda. de Otal, Joaquina Martínez de Rovira, Margarida Prades, Beatriu Margarit Illa, Dolors Margarit Illa, Concepció Margarit de Surroca, Josepa Farràs de Sala, Teresina Farràs de Gassó, Maria Solé, Concepció Riera, Rosa Calafell, Maria Gorchs, Calamanda Costa, Teresa Bernans Vda. de Sala, Antònia Cusiné, Maria Cucurella, Teresa Mainou, Carlina Mainou.

PINTURA RESTORIN TITAN

La millor pintura domèstica. De venda en los principals Droguerías

Llegim, que pels pobles de la província, i a Barcelona mateix, uns individus desaprensius visiten des de fa uns quants dies, els subscriptors de «La Dona Catalana» i els parlen d'uns imaginaris obsequis que fa aquesta revista i els proposen triar, de la llista que porten, els objectes que els interessin més. Sempre resulta que l'obsequi escollit passa del valor que segons els timadors, té assignats l'Administració i cal afegir hi deu o quinze pessetes, cosa que alguns de bona fe, han fet i no cal dir que no han vist més els titulars funcionaris de l'esmentat periòdic.

Cridem l'atenció del públic perquè ningú no es deixi sorprendre per aquests timadors que se n'han empecat una de nova.

Tal com diguerem, ahir tarda, van prendre possessió dels càrrecs de la Directiva, la Junta del Centre Gremial, que fou destituïda governativament en el passat període dictatorial.

Hom diu, que la sessió fou molt animada.

AUTOS-TAXI

El millor servei des de 40 céntims el quilòmetre
 La casa més antiga i acreditada.

Marian Puig

Plaça Angel Guimerà, 8 :: Telèfon 26

Diumenge, al vespre, el notable tenor granollerí, en Josep Pineda, debutà al Teatre del Bosch, de Barcelona, amb la sarsuela del mestre Vives, «D^a. Francisquita», obtenint un franc èxit.

CONFITERIA CUNILLERA

CHAMP SORS

EL MILLOR ELOGI ES PROBAR-LO

Segons les nostres notícies, demà es quasi segur, que es farà públic el nomenament d'Alcalde de R. O. de nostra ciutat.

D'ACI I D'ALLÀ

D'un article publicat per Wickham Steed a «The Times», de Londres, sobre el President Masarki:

«D'ençà d'aquell moment (1910), conegué que la monarquia dels Habsburgs havia de caure, que havia de sucumbir per la seva falsedat interna. No obstant, esperant encara contra l'evidència, lluità per tal d'apartar-la del camí fatal, per tal de resoldre el problema sud-eslau a favor de la monarquia i convertir en una llar, no una presó, dels pobles que n'integraven el conjunt. Fracassà. I així poc després d'esclatar la guerra, marxà a l'exili i resolgué no tornar mai més al seu país si no podien tornar amb ell la llibertat i la independència de la seva pàtria.

A l'endemà els seus somnis foren realitzats. La monarquia dels Habsburgs caigué, el poble txeco eslovac proclamà la seva independència i l'aclamà com el seu President. Tornant a la pàtria, després de quatre anys d'inquiet exili, fou dut al castell de Praga com a cap i guia del seu poble. Hi ha romàs per més d'onze anys, realitzant, amb la mateixa energia i la mateixa amor a la veritat de sempre, la tasca admirable d'establir un nou Estat damunt de sòlids fonaments, d'evitar la reacció, d'atreure els seus conciutadans germànics, i d'ensenyar, un dia i altre dia, la lliçó que la llibertat democràtica recobrada, únicament pot ésser mantinguda per la rectitud individual, el treball dur i el compliment del deure.»